

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (suuri jaosto)

31 päivänä lokakuuta 2019*

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Omat varat – Merentakaisten maiden ja alueiden (MMA) assosiointi Euroopan unioniin – Päätös 91/482/ETY – 101 artiklan 2 kohta – MMA:ssa vapaassa liikkeessä olevien tavaroiden, jotka eivät ole peräisin MMA:ista ja jotka on jälleenviety unioniin, tuonnin salliminen unioniin tullitta – EXP-vientitodistukset – MMA:n viranomaisten sääntöjenvastaisesti antamat todistukset – SEU 4 artiklan 3 kohta – Vilpittömän yhteistyön periaate – Jäsenvaltion, jolla on erityiset suhteet asianomaiseen MMA:han, vastuu – Velvollisuus korvata EXP-vientitodistusten sääntöjenvastaisesta antamisesta aiheutunut unionin omien varojen menetys – Alumiinin tuonnit Anguillasta

Asiassa C-391/17,

jossa on kyse SEUT 258 artiklaan perustuvasta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 30.6.2017,

Euroopan komissio, asiamiehinään A. Caeiros, J.-F. Brakeland, L. Flynn ja S. Noë,

kantajana,

vastaan

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehinään aluksi J. Kraehling, G. Brown, R. Fadoju ja S. Brandon, avustajinaan ja sittemmin asiamiehinään S. Brandon ja F. Shibli, avustajinaan K. Beal, QC, ja P. Luckhurst, barristers,

vastaajana,

jota tukee

Alankomaiden kuningaskunta, asiamiehinään M. Bulterman, P. Huurnik ja J. Langer,

väliintulijana,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti K. Lenaerts, varapresidentti R. Silva de Lapuerta, jaostojen puheenjohtajat J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, M. Safjan ja S. Rodin sekä tuomarit J. Malenovský, L. Bay Larsen, T. von Danwitz (esittelevä tuomari), C. Toader, C. Vajda, F. Biltgen ja K. Jürimäe,

julkisasiamies: M. Bobek,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 2.10.2018 pidetyssä istunnossa esitetyn, kuultuaan julkisasiamiehen 6.2.2019 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen, on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Euroopan komissio vaatii kanteellaan unionin tuomioistuinta toteamaan, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 5 artiklan (josta on tullut EY 10 artikla ja sittemmin SEU 4 artiklan 3 kohta) määräysten mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole korvannut menetettyjä omia varoja, jotka olisi pitänyt todeta ja asettaa Euroopan unionin talousarvion käyttöön yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29.5.1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/89 (EYVL 1989, L 155, s. 1) 2, 6, 10, 11 ja 17 artiklan mukaisesti, jos vientitodistuksia ei olisi annettu merentakaisen maiden ja alueiden assosioinnista Euroopan talousyhteisöön 25.7.1991 tehdyn neuvoston päätöksen 91/482/ETY (EYVL 1991, L 263, s. 1; jäljempänä MMA-päätös) 101 artiklan 2 kohdan vastaisesti alumiinin tuomiseksi Anguillasta ajanjaksona 1999/2000.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Kansainvälinen oikeus

- 2 Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirja allekirjoitettiin San Franciscossa 26.6.1945. Kyseisen peruskirjan 73 artiklan b alakohdassa, joka kuuluu sen XI lukuun, jonka otsikko on ”Itsehallintoa vailla olevia alueita koskeva julistus”, määrätään seuraavaa:

”Yhdistyneiden Kansakuntien jäsenet, jotka ovat vastuussa tai ottavat vastuun sellaisten alueiden hallinnosta, joiden väestö ei vielä ole saavuttanut täydellistä itsehallintoa, tunnustavat sen periaatteen, että näiden alueiden asukkaiden edut ovat ensisijaiset, ja omaksuvat pyhänä luottamustehtävänsä velvollisuuden edistää kaikin mahdollisin tavoin tämän peruskirjan luoman kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden järjestelmän puitteissa näiden alueiden asukkaiden hyvinvointia sekä tässä tarkoituksessa:

--

b. kehittää itsehallintoa, ottaa asianmukaisesti huomioon väestön poliittiset pyrkimykset sekä auttaa sitä vapaiden poliittisten laitosten asteittaisessa kehittämisessä kunkin alueen ja sen väestön erityisten olosuhteiden sekä väestön erilaisen kehitystason mukaan”.

Unionin oikeus

EY:n perustamissopimus

- 3 Väitetyn jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättämisen taustalla olevat tosiseikat ovat tapahtuneet osittain EY:n perustamissopimuksen muuttamisesta tehdyn Amsterdamin sopimuksen voimaantuloa edeltävänä ja osittain sen jälkeisenä aikana. Nyt käsiteltävän jäsenyysoikeuksien noudattamatta

jättämistä koskevan kanteen kannalta merkitykselliset määräykset ovat kuitenkin pysyneet asiallisesti samansisältöisinä. EY:n perustamissopimuksen 5 artiklassa (josta on tullut EY 10 artikla) määrättiin seuraavaa:

”Jäsenvaltiot toteuttavat kaikki yleis- ja erityistoimenpiteet, jotka ovat aiheellisia tästä sopimuksesta tai yhteisön toimielinten säädöksistä johtuvien velvoitteiden täyttämisen varmistamiseksi. Ne helpottavat yhteisön päämäärän toteuttamista.

Ne pidättyvät kaikista toimenpiteistä, jotka ovat omiaan vaarantamaan tämän sopimuksen tavoitteiden saavuttamista.”

4 Tämä määräys on pääasiallisesti korvattu SEU 4 artiklan 3 kohdalla.

5 EY:n perustamissopimuksen neljäs osa, jonka otsikko oli ”Merentakaisten maiden ja alueiden assosiointi”, muodostui sen 131–137 artiklasta (joista on muutettuina tullut EY 182–EY 188 artikla ja sittemmin SEUT 198–SEUT 204 artikla). Kyseisessä 131 artiklassa (josta on muutettuna tullut EY 182 artikla ja sittemmin SEUT 198 artikla) määrättiin seuraavaa:

”Jäsenvaltiot sopivat assosioivansa yhteisöön ne Euroopan ulkopuoliset maat ja alueet, joilla on erityiset suhteet Belgiaan, Tanskaan, Ranskaan, Italiaan, Alankomaihin ja Yhdistyneeseen kuningaskuntaan. Nämä maat ja alueet, jäljempänä ’maat ja alueet’, luetellaan tämän sopimuksen liitteessä IV.

Assosioinnin tavoitteena on edistää maiden ja alueiden taloudellista ja sosiaalista kehitystä ja vahvistaa läheiset taloudelliset suhteet niiden ja koko yhteisön välille.

Tämän sopimuksen johdanto-osassa mainittujen periaatteiden mukaisesti assosioinnin tarkoituksena on ensisijaisesti edistää näiden maiden ja alueiden väestön etuja ja vaurautta, jotta ne voivat saavuttaa sen taloudellisen, sosiaalisen ja kulttuurisen kehityksen, johon ne pyrkivät.”

6 EY:n perustamissopimuksen 133 artiklan 1 kohdassa (josta on muutettuna tullut EY 184 artiklan 1 kohta ja sittemmin SEUT 200 artiklan 1 kohta) määrättiin seuraavaa:

”Maista ja alueilta peräisin olevien, jäsenvaltioihin tuotavien tavaroiden tullit poistetaan kokonaan niin kuin jäsenvaltioiden välisten tullien asteittaisesta poistamisesta tässä sopimuksessa määrätään.”

7 Saman perustamissopimuksen 136 artiklassa (josta on muutettuna tullut EY 187 artikla ja sittemmin SEUT 203 artikla) määrättiin seuraavaa:

”Tämän sopimuksen voimaantuloa seuraavan ensimmäisen viiden vuoden jakson osalta maiden ja alueiden sekä yhteisön välistä assosiointia koskevat säännöt ja menettely vahvistetaan tähän sopimukseen liitettyssä soveltamissopimuksessa.

Ennen edellisessä kohdassa tarkoitettujen sopimuksen voimassaoloajan päättymistä neuvosto antaa saatujen kokemusten ja tämän sopimuksen periaatteiden pohjalta yksimielisesti uutta jaksoa koskevat säännökset.”

- 8 EY:n perustamissopimuksen 227 artiklan 1 ja 3 kohdassa (joista on muutettuina tullut EY 299 artiklan 1 ja 3 kohta ja sittemmin SEU 52 artiklan 1 kohta ja SEUT 355 artiklan 2 kohta) määrättiin seuraavaa:

”1. Tätä sopimusta sovelletaan Belgian kuningaskuntaan, Tanskan kuningaskuntaan, Saksan liittotasavaltaan, Helleenien tasavaltaan, Espanjan kuningaskuntaan, Ranskan tasavaltaan, Irlantiin, Italian tasavaltaan, Luxemburgin suurherttuakuntaan, Alankomaiden kuningaskuntaan, Itävallan tasavaltaan, Portugalin tasavaltaan, Suomen tasavaltaan, Ruotsin kuningaskuntaan sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

--

3. Tämän sopimuksen neljännessä osassa määrättyä, assosiointia koskevaa erityissäätelyä sovelletaan tämän sopimuksen liitteessä IV lueteltuihin merentakaisiin maihin ja alueisiin.

Tätä sopimusta ei sovelleta niihin merentakaisiin maihin ja alueisiin, joilla on erityissuhteet Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja joita ei ole mainitussa luettelossa.”

- 9 EY:n perustamissopimuksen liitteessä IV (josta on muutettuna tullut EY:n perustamissopimuksen liite II ja sittemmin EUT-sopimuksen liite II), jonka otsikko on ”Merentakaiset maat ja alueet, joihin sovelletaan perustamissopimuksen neljännen osan määräyksiä”, olevassa luettelossa mainittiin muun muassa Anguilla.

Asetus N:o 1552/89

- 10 Asetuksen N:o 1552/89 2, 6, 10, 11 ja 17 artiklassa säänneltiin tosiseikkojen tapahtuma-aikaan olosuhteita, joissa jäsenvaltioilla oli velvollisuus todeta ja asettaa unionin talousarvion käyttöön unionin omat varat, joihin kuuluivat myös tullimaksut.

MMA-päätös

- 11 MMA-päätöksen johdanto-osan ensimmäisessä ja kolmannessa perustelukappaleessa todettiin seuraavaa:

”on tarpeen vahvistaa uudeksi määräajaksi merentakaisten maiden ja alueiden, jäljempänä ’MMA’, assosioimiseen Euroopan talousyhteisöön sovellettavat määräykset; näitä määräyksiä sovelletaan Ranskan tasavallalle kuuluviin alueisiin, Yhdistyneelle kuningaskunnalle kuuluviin maihin ja alueisiin, Alankomaiden kuningaskunnalle kuuluviin maihin, sekä osittain Grönlantiin,

--

yhteisön markkinat ovat jo kauan olleet avoimena MMA:ista peräisin oleville tuotteille, kuten myös AKT-valtioista peräisin oleville tuotteille; perustamissopimuksen määräyksiin ja erityisesti sen neljänteen osaan perustuvien yhteisön ja MMA:iden erityisten suhteiden perusteella olisi parannettava mainittuja määräyksiä lisäämällä MMA:ista peräisin olevien tuotteiden alkuperäsääntöjä koskevaa joustavuutta”.

- 12 Kyseisen päätöksen 1 artiklan mukaan päätöksen tarkoituksena oli edistää ja nopeuttaa mainitun päätöksen liitteessä I lueteltujen MMA:iden taloudellista, sivistyksellistä ja yhteiskunnallista kehitystä ja vahvistaa niiden taloudellisia rakenteita. Kyseisessä liitteessä oleva 5 kohta koski Anguillaa ”[Yhdistyneelle kuningaskunnalle] kuuluvana” MMA:na.

13 MMA-päätöksen 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrättiin seuraavaa:

”Jäljempänä 10 artiklassa tarkoitettuun yhteistyömenettelyyn osallistuvat viranomaiset tutkivat määräajoin toimivaltuuksiensa asettamissa rajoissa tämän soveltamisen tuloksia ja antavat tarvittavat lausunnot ja tekevät tarvittavat aloitteet tämän päätöksen tavoitteiden toteuttamiseksi.”

14 Kyseisen päätöksen 10 artiklassa määrättiin seuraavaa:

”Jotta MMA:iden toimivaltaisilla paikallisilla viranomaisilla olisi asianomaisten jäsenvaltioiden vastaavien keskusviranomaisten valtuuksia kunnioittaen mahdollisuus osallistua enemmän MMA:iden ETY:yn assosiointia koskevien periaatteiden toteutukseen, otetaan käyttöön komission, jäsenvaltion ja MMA:n väliseen yhteistyökumppanuuteen perustuva neuvottelumenettely.

Tämä yhteistyökumppanuus, jota koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan tämän päätöksen 234, 235 ja 236 artiklassa, antaa mahdollisuuden tutkia assosioinnin tuloksia ja keskustella MMA:iden ja yhteisön suhteissa mahdollisesti ilmenevistä ongelmista.”

15 Mainitun päätöksen 101 artiklan 2 kohdassa määrättiin seuraavaa:

”Tuotteet, jotka eivät ole MMA:ista peräisin ja jotka ovat vapaassa liikkeessä jossakin MMA:ssa ja joita jälleenviedään sellaisinaan yhteisöön, vapautetaan niitä yhteisöön tuotaessa tulleista ja vaikutukseltaan vastaavista maksuista sillä edellytyksellä, että:

- niistä on maksettu asianomaisessa MMA:ssa tullimaksut tai vaikutukseltaan vastaavat maksut, jotka ovat samansuuruisia tai suurempia kuin yhteisössä samoihin kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden, jotka ovat oikeutettuja suosituimmuuskohtelulausekkeeseen, tuontiin sovellettavat tullit tai vaikutukseltaan vastaavat maksut;
- niitä ei ole kokonaan tai osittain vapautettu tai niiden osalta ei ole saatu korvausta maksetuista tulleista tai vaikutukseltaan vastaavista maksuista;
- ne on varustettu vientitodistuksella.”

16 MMA-päätöksen 108 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohtaan mukaan ehdot, joilla hyväksytään unioniin sellaiset tuotteet, jotka eivät ole MMA:ista peräisin ja jotka ovat vapaassa liikkeessä jossakin MMA:ssa, sekä näihin ehtoihin liittyvät hallinnolliset yhteistyötoimenpiteet määriteltiin päätöksen liitteessä III.

17 Päätöksen 234 artiklassa määrättiin seuraavaa:

”Yhteisön toiminta perustuu mahdollisimman suurella määrällä komission, sen jäsenvaltion, jolle MMA kuuluu, sekä MMA:n toimivaltaisten viranomaisten välisiin tiiviisiin neuvotteluihin.

Näistä neuvotteluista käytetään jäljempänä nimitystä ’yhteistyökumppanuus’.”

18 Mainitun päätöksen 235 artiklan 1 ja 2 kohdassa määrättiin seuraavaa:

”1. Yhteistyökumppanuus koskee yhteisön tämän päätöksen mukaisesti toteuttamien toimien valmistelua, rahoitusta, seurantaa ja arviointia, sekä kaikkia MMA:iden ja yhteisön välisissä suhteissa ilmeneviä ongelmia.

2. Tätä varten voidaan luoda luonteeltaan neuvoa-antavia ja kolmesta 234 artiklassa mainitusta osapuolesta muodostuvia MMA:iden assosiointia koskevia työryhmiä, joko MMA:n maantieteellisen alueen tai sellaisten MMA-ryhmien mukaan, jotka kuuluvat samalle jäsenvaltiolle, erityisesti asianomaisten MMA:iden pyynnöstä. Nämä ryhmät perustetaan:

- tilapäisiksi käsittelemään erityisongelmia; tai
- pysyviksi assosiointipäätöksen mukaisen kauden jäljellä olevaksi ajaksi; tällöin ne kokoontuvat vähintään kerran vuodessa tarkastelemaan tämän päätöksen täytäntöönpanoa tai käsittelemään muita 1 kohdassa mainittuja kysymyksiä.”

19 Saman päätöksen 237 artiklassa määrättiin seuraavaa:

”Jollei tässä päätöksessä MMA:iden ja Ranskan merentakaisten departementtien välisiä suhteita koskevista erityismääräyksistä muuta johdu, tätä päätöstä sovelletaan alueisiin, joihin sovelletaan Euroopan talousyhteisön perustamissopimusta ja mainitussa perustamissopimuksessa määrätyn edellytyksin, ja MMA:iden alueisiin.”

20 MMA-päätöksen liitteessä III olevan 2 artiklan, jonka otsikko oli ”EXP-vientitodistus”, 1 ja 6 kohdassa määrättiin seuraavaa:

”1. Todiste päätöksen 101 artiklan 2 kohdan määräysten noudattamisesta annetaan tähän liitteeseen kuuluvassa liitteessä I esitetyn mallin mukaisella EXP-vientitodistuksella.

--

6. Vievän MMA:n tulliviranomaiset antavat EXP-vientitodistuksen, jos tavaroiden voidaan katsoa olevan päätöksen 101 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun merkityksen mukaisessa vapaassa liikkeessä.”

21 Kyseisessä liitteessä olevassa 7 artiklassa, jonka otsikko oli ”EXP-vientitodistusten todentaminen”, määrättiin seuraavaa:

”1. EXP-vientitodistusten jälkitodentaminen suoritetaan pistokokein tai aina kun sen tuojavaltion tulliviranomaisilla on aihetta epäillä asiakirjan aitoutta tai kyseisten tuotteiden tosiasiallista alkuperää koskevien tietojen oikeellisuutta.

--

6. Jos todentamismenettely tai muut käytettävissä olevat tiedot näyttävät osoittavan, että tämän liitteen määräyksiä ei ole noudatettu, MMA suorittaa omasta aloitteestaan tai komission pyynnöstä nopeasti tarvittavat tiedustelut tai ryhtyy toimenpiteisiin tällaisten tiedustelujen suorittamiseksi mahdollisimman nopeasti, jotta tällaiset rikkomukset havaitaan ja estetään. Komissio voi osallistua tällaisiin tiedusteluihin.

--

7. Kiistat, joita tuojavaltion ja vievän MMA:n tulliviranomaiset eivät ole pystyneet keskenään sopimaan tai jotka aiheuttavat tämän liitteen tulkintaa koskevan ongelman, annetaan tullilainsäädäntökomitean ratkaistaviksi.

--”

- 22 Kuten muun muassa Euroopan talousyhteisön tulliliitosta 13.6.1977 annetusta komission tiedonannosta COM(77) 210 final ilmenee, neuvoston perustama tullilainsäädäntökomitea, jonka puheenjohtajana on komission edustaja, muodostuu jäsenvaltioiden edustajista.

Tullikoodeksi ja soveltamisasetus

- 23 Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL 1992, L 302, s. 1), sellaisena kuin se oli muutettuna 16.11.2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000 (EYVL 2000, L 311, s. 17) (jäljempänä tullikoodeksi), 220 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettiin seuraavaa:

”Lukuun ottamatta 217 artiklan 1 kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettuja tapauksia tileihin kirjaaminen ei tapahdu jälkikäteen, jos:

--

- b) lain mukaan kannettavien tullien määrät ovat jääneet kirjaamatta tileihin tulliviranomaisen erehdyksen vuoksi, jota osaltaan vilpittömässä mielessä toiminut ja kaikkia voimassa olevia tulli-ilmoitusta koskevia säännöksiä noudattanut velan maksamisesta vastuussa oleva henkilö ei ole voinut kohtuudella havaita.

--”

- 24 Tullikoodeksin 239 artiklan 1 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Tuonti- tai vientitullit voidaan palauttaa taikka peruuttaa muissa kuin 236, 237 ja 238 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa, jotka:

- määritetään komiteamenettelyä noudattaen,
- johtuvat olosuhteista, joissa ei voida osoittaa asianomaisen syyllistyneen vilpilliseen menettelyyn tai ilmeiseen laiminlyöntiin. Tilanteet, joissa tätä säännöstä voidaan soveltaa, sekä tällöin noudatettava menettelyä koskevat yksityiskohtaiset säännöt määritellään komiteamenettelyä noudattaen. Palauttamiselle tai peruuttamiselle voidaan asettaa erityisehtoja.”

- 25 Tietyistä asetuksen N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2454/93 (EYVL 1993, L 253, s. 1), sellaisena kuin se oli muutettuna 25.7.2003 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1335/2003 (EUVL 2003, L 187, s. 16) (jäljempänä soveltamisasetus), oli sen IV osan III osastossa, jonka otsikko oli ”Tileihin kirjaaminen ja tullien kantaminen jälkikäteen”, 868–876 a artikla, joissa säänneltiin tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla esitettyjä hakemuksia. Kyseisen asetuksen 873 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Kuultuaan komiteassa kyseistä tapausta tutkimaan kokoontunutta kaikkien jäsenvaltioiden edustajista koostuvaa asiantuntijaryhmää komissio tekee päätöksen, jossa se vahvistaa joko, että tutkitussa tilanteessa tullit voidaan jättää kirjaamatta tileihin jälkikäteen, tai että ne on kirjattava tileihin jälkikäteen.”

- 26 Mainitun asetuksen 874 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”Edellä 873 artiklassa tarkoitettu päätös on annettava kyseiselle jäsenvaltiolle tiedoksi viipymättä, kuitenkin viimeistään kuukauden kuluessa mainitussa artiklassa tarkoitetun määräajan päättymisestä.

Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille tehdyistä päätöksistä auttaakseen tulliviranomaisia ratkaisemaan tapaukset, joihin liittyy yhdenveroisia tosiasioita ja oikeudellisia seikkoja.”

27 Kyseisen asetuksen 875 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”Jos 873 artiklassa tarkoitettussa päätöksessä vahvistetaan, ettei tutkitussa tilanteessa kyseisiä tulleja tarvitse kirjata tileihin jälkikäteen, komissio voi täsmentää ne edellytykset, joiden täyttyessä jäsenvaltiot saavat jättää tullit kirjaamatta tileihin jälkikäteen tapauksissa, joihin liittyy yhdenveroisia tosiasioita ja oikeudellisia seikkoja.”

28 Soveltamisasetuksen IV osan IV osaston 3 luvun, joka koski tuonti- tai vientitullien palauttamista ja peruuttamista, otsikko oli ”[Tulli]koodeksin 239 artiklan soveltamista koskevat erityissäännökset”. Lukuun sisältyi komission päätöksiä koskeva 2 jakso, johon kuuluivat kyseisen asetuksen 905–909 artikla. Asetuksen 907 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Kuultuaan komiteassa kyseistä tapausta tutkimaan kokoontunutta kaikkien jäsenvaltioiden edustajista koostuvaa asiantuntijaryhmää komissio tekee päätöksen, jossa se vahvistaa joko, että tutkitussa erityistilanteessa palautuksen tai peruutuksen myöntäminen on perusteltua, tai ettei se ole perusteltua.”

29 Kyseisen asetuksen 908 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”1. Edellä 907 artiklassa tarkoitettu päätös on annettava kyseiselle jäsenvaltiolle tiedoksi viipymättä, kuitenkin viimeistään kuukauden kuluessa mainitussa artiklassa tarkoitettun määräajan päättymisestä.

Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille tehdyistä päätöksistä auttaakseen tulliviranomaisia ratkaisemaan tapaukset, joihin liittyy yhdenveroisia tosiasioita ja oikeudellisia seikkoja.

2. Päätöksen tekevä viranomainen tekee ratkaisunsa sille esitetyn hakemuksen osalta komission päätöksen perusteella, joka on annettu tiedoksi 1 kohdassa säädetyin edellytyksin.

3. Jos 907 artiklassa tarkoitettussa päätöksessä vahvistetaan, että tutkittu erityistilanne oikeuttaa myöntämään palautuksen tai peruutuksen, komissio voi täsmentää ne edellytykset, joiden täyttyessä jäsenvaltiot saavat jättää tullit kirjaamatta tileihin jälkikäteen tapauksissa, joihin liittyy yhdenveroisia tosiasioita ja oikeudellisia seikkoja.”

Asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002

30 Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25.6.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 (EYVL 2002, L 248, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 13.12.2006 annetulla neuvoston asetuksella (EY, Euratom) N:o 1995/2006 (EUVL 2006, L 390, s. 1) (jäljempänä varainhoitoasetus), 73 a artiklassa säädetään seuraavaa:

”Yhteisöjen saamiset kolmansilta ja kolmansien saamiset yhteisöiltä vanhentuvat viidessä vuodessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asiaan sovellettavia erityissäännöksiä tai yhteisöjen omien varojen järjestelmästä tehdyn neuvoston päätöksen soveltamista.

Vanhentumisajan alkamisajankohdasta ja vanhentumisajan keskeyttämisen edellytyksistä säädetään soveltamissäännöissä.”

Asetus (EY, Euratom) N:o 2342/2002

- 31 Neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä 23.12.2002 annetun komission asetuksen (EY, Euratom) N:o 2342/2002 (EYVL 2002, L 357, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 23.4.2007 annetulla komission asetuksella (EY, Euratom) N:o 478/2007 (EUVL 2007, L 111, s. 13) (jäljempänä soveltamissäännöt) 85 b artiklan, jonka otsikko on ”Vanhentumissäännöt”, 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Vanhentumisaika, jota sovelletaan yhteisöjen saamiin kolmansilta, alkaa päivästä, jona velalliselle – – veloituserä ilmoitettiin määräaika päättyä.”

Yhdistyneen kuningaskunnan oikeus

- 32 Yhdistyneen kuningaskunnan oikeuden mukaan Anguilla on Yhdistyneen kuningaskunnan merentakainen alue, joka muodostaa yhden ainoan alueen yhdessä Yhdistyneen kuningaskunnan muiden merentakaisien alueiden ja Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa olematta kuitenkaan osa Yhdistynyttä kuningaskuntaa.
- 33 Anguillalla on perustuslaki, jonka mukaisia toimielimiä ovat kuvernööri (Governor), hallitus (Executive Council), edustajainhuone (House of Assembly), valtionhallinnon komissio (Public Service Commission) ja oikeuslaitoskomissio (Judicial Service Commission).
- 34 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on kansainvälisen oikeuden mukaisesti vastuussa Yhdistyneen kuningaskunnan merentakaisien alueiden – kuten Anguillan – ulkosuhteista. Lisäksi Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentilla on valtiosääntöoikeudellisen periaatteen mukaan toimivalta antaa näitä alueita koskevaa lainsäädäntöä.

Asian taustalla olevat tosiseikat

- 35 Anguilla ja Corbis Trading (Anguilla) Ltd (jäljempänä Corbis), joka on Anguillalla sijoittautunut yhtiö, otti vuonna 1998 käyttöön jälleenlaivausjärjestelmän, jonka puitteissa kolmansista maista tuotiin alumiinieriä, jotka ilmoitettiin tullille Anguillassa ja kuljetettiin sen jälkeen unioniin.
- 36 Anguillan viranomaiset antoivat vuosina 1998 ja 1999 EXP-vientitodistuksia (jäljempänä EXP-todistukset) kolmansista maista peräisin olevien alumiinitoimitusten, jotka oli jälleenlaivattu Anguillassa, jälleenviemiseksi unioniin.
- 37 Koska Anguillassa käyttöön otetun jälleenlaivausjärjestelmän yhteensopivuudesta MMA-päätöksen 101 artiklan 2 kohdan kanssa oli syntynyt epäilyjä, Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs (Yhdistyneen kuningaskunnan vero- ja tulliviranomainen) suoritti marraskuussa 1998 tutkinnan, jonka jälkeen se laati raportin, jossa todettiin, että alumiinintuojina Anguillalla toimineet eurooppalaiset yritykset olivat aluksi maksaneet tulleja Anguillassa ja saaneet näitä tuotuja alumiinieriä varten EXP-todistuksen ja että niille oli sen jälkeen myönnetty ”kuljetustukea”. Kyseisessä raportissa esitettyjen toteamusten mukaan mainitut ”kuljetustuet” mainituille yrityksille oli maksanut Corbis, jolle Anguillan viranomaiset palauttivat kyseisen kuljetustuen muodossa maksetut rahamäärät. Mainitussa raportissa katsottiin, että Anguillassa käyttöön otettu jälleenlaivausjärjestelmä oli luotu lähinnä tullimaksujen palautusten saamiseksi, ja todettiin, että tällaisen ”kuljetustuen” suorittamista oli pidettävä Anguillassa maksettujen tullien osittaisena palautuksena, joka on vastoin MMA-päätöksen 101 artiklan 2 kohtaa.
- 38 Yhdistyneen kuningaskunnan vero- ja tullihallinnon suorittaman tutkimuksen tulokset toimitettiin komission petostentorjunnan koordinoituyksikköön (UCLAF).

- 39 UCLAF julkaisi 18.2.1999 jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten ja komission yhteistyöstä tull- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi 13.3.1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 515/97 (EYVL 1997, L 82, s. 1) 45 artiklan mukaisen tiedonannon (jäljempänä keskinäisestä avusta annettu tiedonanto). UCLAF ilmoitti tässä tiedonannossa Yhdistyneen kuningaskunnan vero- ja tulliviranomaiselta saadut Anguillassa käyttöön otettua jälleenlaivausjärjestelmää koskevat tiedot, sellaisina kuin ne on esitetty tiivistetysti tämän tuomion 37 kohdassa. UCLAF katsoi, että tällaisissa olosuhteissa annetut EXP-todistukset olivat MMA-päätöksen 101 artiklan 2 kohdan vastaisia, ja suositteli jäsenvaltioiden viranomaisille kaikkien Anguillan viranomaisten antamien EXP-todistusten hylkäämistä ja suoja-toimenpiteiden toteuttamista vaatimalla tuojilta takuun tai vakuustalletuksen tulleista, jotka on maksettava tavaroiden saapussa unioniin.
- 40 Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) antoi 28.5.2003 yhteisen raportin, joka koski Anguillan viranomaisten vuosina 1998 ja 1999 antamia EXP-todistuksia (jäljempänä vuoden 2003 OLAFin raportti). Kyseisen raportin 4.2 kohdassa OLAF totesi, että Anguillassa voimassa olleet tullimenettelyt olivat pysyneet samoina koko tämän ajanjakson ja että ne yritykset, jotka olivat toimineet alumiinitoimitusten tuojina Anguillan, oli Anguillan viranomaisten antamissa EXP-todistuksissa merkitty näiden tavaroiden viejiksi. Mainitun raportin 4.2 kohtaan sisältyvien toteamusten mukaan unionin tuojille maksettu ”kuljetustuki” pysyi myös kyseisenä ajanjaksona muuttumattomana, vaikka Corbis oli muuttanut Anguillan viranomaisille osoitettujen laskujen sisältöä siten, ettei niissä enää mainita erikseen Corbisin maksamaa ”kuljetustukea”. Vuoden 2003 OLAFin raportin 4.3 kohdassa todettiin lisäksi, että tällaisen tuen muodossa maksettu taloudellinen kannustin oli pääsääntöisesti 25 Yhdysvaltain dollaria (USD) unioniin Anguillan kautta tuodulta tonnilta alumiinia ja saattoi tietyissä tapauksissa ylittää kyseisen määrän. Samassa 4.3 kohdassa mainittiin lisäksi sellaisten unioniin tuovien yhtiöiden nimet, jotka olivat saaneet maksuja tämän ”kuljetustuen” perusteella, ja näiden maksujen yhteismäärä.
- 41 Komissio katsoi 28.12.2004 tehdyssä päätöksessä REC 03/2004 (C/2004/5358) (jäljempänä päätös REC 03/2004), että siinä yksittäistapauksessa, jossa eräs italialainen yritys oli 1.4.1999 tuonut Anguillan viranomaisten antaman EXP-todistuksen nojalla 41 alumiinitankoa sekoittamattomana raaka-aineena, tuontitulleja ei ollut kirjattava tileihin jälkikäteen. Kyseisessä päätöksessä komissio totesi, että unionin ja tiettyjen jäsenvaltioiden suorittamassa tutkimuksessa, joka koskee Anguillassa vuodesta 1998 lähtien toteutettua jälleenlaivausjärjestelmää, oli osoitettu, että talouden toimijat, jotka luovuttavat alumiinin vapaaseen liikkeeseen Anguillassa, voivat saada ”kuljetustukea”, jonka määrä on 25 USD alumiinitonnilta, ja tämä tuki on maksettu Anguillan viranomaisten tekemän yksittäisen päätöksen perusteella. Komissio totesi kyseisen päätöksen 9 kohdassa sen osalta, olivatko annetut EXP-todistukset MMA-päätöksen 101 artiklan 2 kohdan mukaisia, seuraavaa:

”Kun tarkastellaan tapaa, jolla MMA-päätöksen 101 artiklan 2 kohdan määräyksiä on sovellettu Anguillassa, komission yksiköt ovat päätelleet, että tullimaksujen maksamisen ja sen jälkeen maksettujen kuljetustukien välillä on ollut yhteys, että tällä alueella käyttöön otettu järjestelmä (tullien kantaminen ja kuljetustuen maksaminen sen jälkeen) ei ole ollut edellä mainitun 101 artiklan 2 kohdan määräysten mukaista ja että kuljetustuen maksamisen on todellisuudessa tulkittava olleen tullien osittaista palauttamista. Tästä syystä tavaroita ei ole voitu tuoda yhteisöön tullitta.”

- 42 Komissio katsoi päätöksessään REC 03/2004 lisäksi, että Anguillan viranomaiset olivat antaneet EXP-todistuksia, vaikka ne tiesivät tai niiden olisi kohtuudella pitänyt tietää, että niiden käyttöön ottama järjestely ei ollut näiden määräysten mukainen. Tältä osin kyseisen päätöksen 21 ja 22 kohdassa korostettiin seuraavaa:

”(21) On todettava, että käsiteltävänä olevassa asiassa tietyt seikat osoittavat, että Anguillan toimivaltaiset viranomaiset tiesivät tai niiden olisi ainakin kohtuudella pitänyt tietää, että tavarat, joille ne antoivat EXP-todistuksia, eivät täyttäneet etuuskohtelun saamiseksi yhteisöön tuotaessa vaadittuja edellytyksiä.

(22) Lisäksi on syytä panna merkille, että Anguillasta Euroopan unioniin suuntautuva alumiinivienti on huomattavasti kasvanut vuosina 1998 ja 1999 ja että Anguillan viranomaiset eivät ole voineet olla tietämättömiä siitä, että kasvu oli sidoksissa edellä mainitun kuljetustuen myöntämiseen, vaikka kyseisen tuen maksaja oli paikallinen viranomainen, joka oli eri viranomainen kuin se, joka vastasi tullimaksujen perimisestä luovutettaessa tavaroita vapaaseen liikkeeseen Anguillassa ja EXP-todistusten antamisesta.”

43 Komissio totesi kuitenkin kyseisen päätöksen 24–28 kohdassa, että vilpittömässä mielessä toiminut toimija ei voinut havaita Anguillan viranomaisten virhettä tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla ja että kyseessä olevan italialaisen tuojayrityksen tapauksessa asia oli näin.

44 Mainitun päätöksen 31 kohdassa komissio täsmensi seuraavin sanoin soveltamisasetuksen 875 artiklan mukaisesti edellytyksiä, joiden täyttyessä jäsenvaltiot voivat tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla jättää tuontitullit kirjaamatta tileihin jälkikäteen tapauksissa, joissa esiintyy yhdenveroisia tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja:

”Nyt käsiteltävään asiaan nähden ovat tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen kannalta yhdenveroisia sellaiset tileihin jälkikäteen kirjaamatta jättämistä koskevat laillisessa määräajassa jätetyt hakemukset, jotka koskevat tuonteja Anguillasta yhteisöön, jos olosuhteet, joissa tuontitoimet on toteutettu, ovat tosiasiallisesti ja oikeudellisesti yhdenveroisia nyt käsiteltävään asiaan johtaneiden olosuhteiden kanssa. Ne, joita asia koskee, eivät saa olla olleet millään tavoin osallisina tavaroiden kuljetuksissa vientimaasta Anguillan kautta saapumispaikkaan yhteisön tullialueella. Niiden on täytynyt ostaa tavarat sellaisen sopimuksen nojalla, jonka mukaan tavarat toimitetaan tullattuina (DDP-sopimus, delivered duty paid). Ne saavat toimia ainoastaan tavaroiden tuojana yhteisössä tai tällaisen tuojan edustajana. Lisäksi ne eivät saa olla etuyhteydessä tavarantoimittajaansa, tavarat Anguillan vieneeseen henkilöön, tavaroiden laivaukseen vientimaasta yhteisöön osallistuviin henkilöihin tai Anguillan hallitukseen. – – Henkilöt, joita asia koskee, eivät myöskään saa olla syyllistyneet vilpilliseen menettelyyn tai ilmeiseen laiminlyöntiin.”

45 Komissio otti 24.5.2006 tehdyssä päätöksessä REM 03/2004 [(2006) 2030] (jäljempänä päätös REM 03/2004) kantaa Saint-Pierre ja Miquelonissa käyttöön otettuun jälleenlaivausjärjestelyyn kolmansista maista peräisin olevan alumiinin tuomiseksi unioniin kyseisen MMA:n kautta siten, että tämänkin järjestelmän mukaan tullimaksujen maksamisen jälkeen maksettiin 25 USD alumiinitonnilta ”kuljetustukea” talouden toimijalle, jotka saattoivat alumiinia vapaaseen liikkeeseen mainitussa MMA:ssa. Komissio katsoi vielä, että tällainen järjestelmä ei ollut MMA-päätöksen 101 artiklan 2 kohdan mukainen ja että tämän MMA:n viranomaiset tiesivät tai niiden olisi kohtuudella pitänyt tietää, että EXP-todistuksen antamisen edellytykset eivät täyttyneet. Näissä olosuhteissa se päätti, että tuontitullit oli tullikoodeksin 239 artiklan nojalla peruutettava. Komissio lisäksi vahvisti Anguillassa käyttöön otetusta jälleenlaivausjärjestelmästä tekemänsä arvioinnin täsmentäen soveltamisasetuksen 908 artiklan perusteella, että jäsenvaltiot voivat palauttaa tai peruuttaa tuontitullit, jotka ”koskevat tuonteja unioniin Saint-Pierre ja Miquelonista, Anguillasta ja Alankomaiden Antilleilta, jos olosuhteet, joissa tuontitoimet on toteutettu, ovat tosiasiallisesti ja oikeudellisesti yhdenveroisia nyt käsiteltävään asiaan johtaneiden olosuhteiden kanssa”.

46 Maaliskuun 1999 ja kesäkuun 2000 välisenä aikana tapahtui kolmansista maista peräisin olevan alumiinin tuonteja Italiaan Anguillan viranomaisten vuoden 1999 aikana antamien EXP-todistusten perusteella. Viimeksi mainitun vuoden aikana kyseiset viranomaiset antoivat 12 EXP-todistusta.

47 Italian viranomaiset ilmoittivat vuosina 2006 ja 2007 komissiolle, että ne olivat tehneet useita päätöksiä, joilla oli myönnetty Anguillasta tuodun alumiinin tuontitullien peruuttaminen päätösten REC 03/2004 ja REM 03/2004 perusteella. Komission pyynnöstä Italian viranomaiset toimittivat sille lisätietoja vuoden 2010 aikana.

- 48 Komissio pyysi Yhdistynyttä kuningaskuntaa 8.7.2010 päivätyllä kirjeellä EY:n perustamissopimuksen 5 artiklaan (josta on tullut EY 10 artikla ja sittemmin SEU 4 artiklan 3 kohta) vedoten korvaamaan unionin omien varojen menetyksen, joka komission mukaan johtui siitä, että Anguillan viranomaiset olivat antaneet EXP-todistuksia MMA-päätöksen 101 artiklan 2 kohdan vastaisesti ja siten estäneet Italian viranomaisia kantamasta tulleja kyseisistä tuonneista. Kirjeessä komissio täsmensi, että kaikki tämän menetyksen korvaamiseen kohdistuva viivästyminen johtaisi viivästyskorkoihin.
- 49 Tätä kirjettä seurasi komission ja Yhdistyneen kuningaskunnan välinen kirjeenvaihto.

Oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely

- 50 Komissio lähetti Yhdistyneelle kuningaskunnalle 27.9.2013 virallisen huomautuksen, jossa se vaati tätä korvaamaan omien varojen menetykset, jotka vastasivat Italian viranomaisten päätösten REC 03/2004 ja REM 03/2004 perusteella tekemiä peruuttamispäätöksiä.
- 51 Yhdistynyt kuningaskunta vastasi viralliseen huomautukseen 21.11.2013 päivätyllä kirjeellä, jossa se kiisti olevansa millään tavoin vastuussa Anguillan toimista tai rikkoneensa millään tavoin unionin oikeutta.
- 52 Komissio lähetti 17.10.2014 Yhdistyneelle kuningaskunnalle perustellun lausunnon, johon tämä jäsenvaltio vastasi pysyen aikaisemmassa kannassaan.
- 53 Koska Yhdistynyt kuningaskunta ei suorittanut vaadittua korvausta, komissio päätti nostaa nyt käsiteltävän kanteen.

Kanne

Asianosaisten lausumat

- 54 Komissio väittää, että Yhdistyneellä kuningaskunnalla on EY:n perustamissopimuksen 5 artiklassa (josta on tullut EY 10 artikla ja sittemmin SEU 4 artiklan 3 kohta) vahvistetun vilpittömän yhteistyön periaatteen nojalla velvollisuus korvata perinteisten omien varojen menetys, joka johtuu siitä, että Anguillan viranomaiset ovat komission mukaan antaneet vuonna 1999 kaksitoista EXP-todistusta MMA-päätöksen määräysten vastaisesti ja näin ollen estäneet Italian viranomaisia perimästä kyseisiin tuonteihin liittyviä tulleja. Se täsmentää tältä osin, että sen kanteessa vaaditaan toteamaan, että Yhdistynyt kuningaskunta on jättänyt täyttämättä tämän korvausvelvollisuuden riippumatta tämän menetyksen suuruudesta, jonka määrittämistä se ei pyydä unionin tuomioistuimelta.
- 55 Ensinnäkin komissio katsoo, että Yhdistyneen kuningaskunnan on jäsenvaltiona otettava vastuu Anguillan viranomaisten MMA-päätöksen vastaisista toimista ja laiminlyönneistä, kun otetaan huomioon sen erityiset suhteet MMA:aansa, joka ei ole itsenäinen valtio vaan erottamaton osa Yhdistynyttä kuningaskuntaa.
- 56 Komissio lisää, että Yhdistynyt kuningaskunta ei voi vedota Anguillan itsehallinnolliseen asemaan perustellakseen vilpittömän yhteistyön periaatteesta johtuvien velvoitteidensa noudattamatta jättämistä. Lisäksi Yhdistyneellä kuningaskunnalla on tarvittavat toimivaltuudet sen välttämiseksi, että tämän MMA:n toimet tai laiminlyönnit merkitsevät omien varojen menetystä unionin talousarviolle. Erityisesti Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentilla on rajoittamaton valta antaa Yhdistyneen kuningaskunnan MMA:ita koskevaa lainsäädäntöä.

- 57 Toiseksi komissio muistuttaa, että vilpittömän yhteistyön periaate velvoittaa jäsenvaltiot toteuttamaan kaikki toimenpiteet, joilla voidaan taata unionin oikeuden ulottuvuus ja tehokkuus. Nyt käsiteltävässä asiassa se, että Anguillan viranomaiset ovat antaneet EXP-todistuksia sääntöjenvastaisesti, on komission mukaan estänyt tullimaksujen perimisen ja niiden asettamisen unionin talousarvion käyttöön omina varoina. Jättäessään korvaamatta tämän omien varojen menetyksen Yhdistynyt kuningaskunta on vaikeuttanut unionin omien varojen järjestelmän asianmukaista toimintaa, koska kaikki jäsenvaltiot joutuvat korvaamaan kyseisen menetyksen lisäämällä bruttokansantuloon perustuvia omia varoja. Unionin talousarvion suojaaminen edellyttää näin ollen, että Yhdistyneen kuningaskunnan voidaan katsoa olevan vastuussa siitä, että Anguillan viranomaiset ovat rikkoneet MMA-päätöstä, ja siitä, että tästä aiheutuneet varojen menetykset korvataan.
- 58 Komissio väittää kolmanneksi, että koska kyseessä olevaa omien varojen menetystä ei ole korvattu, Yhdistynyt kuningaskunta on velvollinen maksamaan viivästyskorkoa tätä menetystä vastaavalle rahamäärälle. Komission mukaan velvollisuus maksaa viivästyskorkoa ei perustu omia varoja koskevaan unionin säännöstöön, vaan se on osa vilpittömää yhteistyötä koskevaa velvoitetta, kun otetaan huomioon se, että velvollisuus todeta unionin omat varat ja velvollisuus tulouttaa ne komission tilille määrääjässä ja velvollisuus maksaa viivästyskorkoa liittyvät erottamattomasti toisiinsa.
- 59 Yhdistyneen kuningaskunnan jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättämisen taustalla olevien tosiseikkojen osalta komissio vetoaa vuoden 2003 OLAFin raportin perusteella siihen, että Anguillan viranomaiset ovat vuoden 1999 aikana antaneet 12 EXP-todistusta ja samanaikaisesti myöntäneet unionin tuojille ”kuljetustukea”. Koska tällaisen tuen myöntämisen on päätösten REC 03/2004 ja REM 03/2004 mukaan katsottava Anguillan myöntämäksi osittaiseksi tullien palautukseksi, nämä todistukset on annettu MMA-päätöksen 101 artiklan 2 kohdan vastaisesti. Kun otetaan huomioon kyseisiin todistuksiin sekä Italian viranomaisten toimittamiin tuonti-ilmoituksiin sisältyvät tiedot, näitä samoja EXP-todistuksia on käytetty alumiinin tuontiin tullitta, joten niistä on aiheutunut unionin omien varojen menetys, jonka Yhdistynyt kuningaskunta on jättänyt korvaamatta.
- 60 Yhdistynyt kuningaskunta, jota Alankomaiden kuningaskunta tukee, kiistää jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättämisen, josta sitä arvostellaan. Se väittää ensinnäkin, ettei Anguillan voida tullikoodeksin eikä omia varoja koskevan unionin lainsäädännön eikä myöskään MMA-päätöksen perusteella katsoa olevan unioniin nähden vastuussa sen omien viranomaisten tämän päätöksen soveltamisessa tekemistä virheistä ja niistä johtuvasta omien varojen menetyksestä. Näin ollen ei voida myöskään katsoa, että Yhdistynyt kuningaskunta olisi vastuussa tällaisista virheistä pelkästään sen ja Anguillan välisen yhteyden vuoksi.
- 61 Unionin tuomioistuimen 4.10.1979 antamasta lausunnosta 1/78 (luonnonkumia koskeva kansainvälinen sopimus) (EU:C:1979:224, 62 kohta) ilmenevän oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltioiden vastuu MMA:iden kansainvälisistä suhteista ja näiden valtioiden unionin oikeuden mukaiset velvoitteet on erotettava toisistaan. Tältä osin Yhdistynyt kuningaskunta toteaa, että EY:n perustamissopimuksen 227 artiklan 3 kohdan (josta on tullut EY 299 artiklan 3 kohta ja sittemmin SEUT 355 artiklan 2 kohta) mukaan Anguillan katsotaan olevan tästä jäsenvaltiosta erillinen yksikkö, johon perussopimusten yleisiä määräyksiä ei sovelleta ilman nimenomaista viittausta. Komission väite ulottaa kuitenkin EY:n perustamissopimuksen 5 artiklaan (josta on tullut EY 10 artikla ja sittemmin SEU 4 artiklan 3 kohta) sisältyvät velvoitteet koskemaan MMA:iden toimia ja laiminlyöntejä ilman, että tästä olisi nimenomaisesti säädetty unionin oikeudessa ja erityisesti MMA-päätöksessä. Koska tätä koskevaa nimenomaista säännöstä ei ole, Yhdistynyt kuningaskunta ei voi olla velvollinen estämään Anguillaa rikkomasta tätä päätöstä eikä vastaamaan siitä unioniin nähden.
- 62 Yhdistynyt kuningaskunta katsoo, että kun otetaan huomioon Anguillalla kansallisen valtiosääntöoikeuden mukaan oleva itsehallinnollinen asema, väite, jonka mukaan se olisi vastuussa kyseisen MMA:n viranomaisten toimista, on vastoin SEU 4 artiklan 2 kohtaa ja Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 73 artiklasta ilmenevää kansainvälistä tapaoikeutta. Kansallisen valtiosääntöoikeuden mukaan Anguilla ei nimittäin ole osa Yhdistynyttä kuningaskuntaa vaan siitä

erillinen valtiosääntöoikeudellinen yksikkö, jolla on laaja itsehallinto erityisesti tulli- ja veroasioissa. Siltä osin kuin Anguillan valtiollinen järjestys perustuu sen omaan kirjoitettuun perustuslakiin, Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin lainsäädäntövalta Anguillaan nähden ei oikeuta sitä puuttumaan tämän alueen viranomaisten päivittäiseen toimintaan.

- 63 Toiseksi Yhdistynyt kuningaskunta katsoo, että väite, jonka mukaan se on vastuussa Anguillan viranomaisten toimista ja näin ollen velvollinen korvaamaan näiden viranomaisten MMA-päätöksen rikkomisesta johtuvat omien varojen menetykset, ei voi perustua EY:n perustamissopimuksen 5 artiklaan (josta on tullut EY 10 artikla ja sittemmin SEU 4 artiklan 3 kohta). Mikään kyseisen artiklan sanamuodossa ei nimittäin edellytä tällaista vastuuta. Tämä väite on siten oikeusvarmuuden periaatteen vastainen, koska sitä on noudatettava erityisen tarkasti silloin, kun on kyse sääntelystä, joka saattaa aiheuttaa taloudellisia rasitteita.
- 64 Lisäksi Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan MMA-päätöksellä myönnetään MMA:iden viranomaisille merkittävä asema assosiointikysymyksissä, ja Anguillan viranomaiset olivat kiistäneet komission esittämän kyseisen päätöksen tulkinnan ja pyytäneet kutsumaan koolle työryhmän, jonka tehtävänä on käsitellä kaikkia MMA:iden ja unionin välisiä suhteita koskevia ongelmia MMA-päätöksen 235 artiklan mukaisesti, sekä toteuttamaan kyseisen päätöksen liitteessä III olevan 7 artiklan 7 kohdassa tarkoitettun yhteistyökumppanuusmenettelyn. Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan komission olisi pitänyt soveltaa näitä MMA-päätöksen mukaisia toimenpiteitä Anguillan viranomaisten tekemien mahdollisten virheiden käsittelemiseksi.
- 65 Yhdistynyt kuningaskunta lisää, että sillä ei asiaa koskevan oikeusperustan puuttumisen vuoksi voi myöskään olla velvollisuutta maksaa viivästyskorkoa. Asetuksen N:o 1552/89 11 artiklaa ei voida soveltaa esillä olevassa asiassa.
- 66 Yhdistyneen kuningaskunnan jäsenyysvelvoitteiden väitetyn noudattamatta jättämisen taustalla olevien tosiseikkojen osalta kyseinen jäsenvaltio kiistää vielä vuoden 1999 aikana annettujen EXP-todistusten sääntöjenvastaisuuden sillä perusteella, että komissio ei ole osoittanut, että näiden todistusten perusteella olisi myönnetty ”kuljetustukea”. Se toteaa tältä osin, että Corbisin Anguillan viranomaisille osoittamissa laskuissa ei enää marraskuusta 1998 lähtien mainittu minkäänlaista ”kuljetustukea”, vaan niissä viitattiin kyseisen yhtiön ”suorittamiin palveluihin”. Lisäksi Anguillan edustajainhuone hyväksyi 22.1.1999 päätöslauselman, jonka mukaan kaikista Anguillan kautta unioniin kulkevista tavaroista oli kannettava tähän tavaraan sovellettavaa unionin tullia vastaava tulli. Yhdistynyt kuningaskunta katsoo joka tapauksessa, että tällaista ”kuljetustukea” ei voida pitää MMA-päätöksen 101 artiklan 2 kohdan vastaisena tullien osittaisena palautuksena.
- 67 Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan komissio ei ole myöskään osoittanut, että kyseisten EXP-todistusten mahdollinen sääntöjenvastainen antaminen olisi aiheuttanut omien varojen menetyksiä. Sen lisäksi, että Yhdistynyt kuningaskunta kiistää sen, että nämä todistukset olisi tosiasiallisesti esitetty Italian viranomaisille, se kyseenalaistaa sen, että kyseisten todistusten mahdollisen sääntöjenvastaisen antamisen ja omien varojen väitetyn menetyksen välillä olisi syy-yhteys. Sen mukaan on nimittäin niin, että jos Italian viranomaiset olisivat toteuttaneet keskinäisestä avusta annetussa tiedonannossa suositellut suojatoimenpiteet, asianomaiset toiminnanharjoittajat olisivat mahdollisesti luopuneet kyseisten tavaroiden tuonnista unioniin. Lisäksi on niin, että jos näiden toimijoiden menettelyä koskevat vaatimukset, sellaisina kuin ne on täsmennetty päätöksen REC 03/2004 31 kohdassa, eivät olisi täyttyneet, Italian viranomaisten olisi pitänyt kantaa tullit, joten Yhdistyneen kuningaskunnan ei voida katsoa olevan vastuussa tältä osin.
- 68 Lisäksi Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan 13.11.2014 annettuun tuomioon Nencini v. parlamentti (C-447/13 P, EU:C:2014:2372, 47 ja 48 kohta) perustuva oikeuskäytäntö on nyt käsiteltävässä asiassa esteenä toteamukselle, jonka mukaan se ei ole noudattanut väitettyä velvollisuutta korvata omien varojen menetys, joka johtuu siitä, että Anguillan viranomaiset ovat antaneet EXP-todistuksia sääntöjenvastaisesti. Kyseisen jäsenvaltion mukaan komissio on nimittäin nostanut nyt käsiteltävän

kanteen 17 vuotta kyseisten tuontien jälkeen ja yli 12 vuotta päätöksen REC 03/2004 julkaisemisen jälkeen ja näin ollen sen kohtuullisen määräajan päättymisen jälkeen, jota komission oli kyseisen oikeuskäytännön mukaan noudatettava.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 69 Aluksi on korostettava, että vaikka nyt käsiteltävän jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen taustalla olevan Anguillan viranomaisten menettelyn ajankohtana vilpittömän yhteistyön periaate vahvistettiin EY:n perustamissopimuksen 5 artiklassa ja sen jälkeen EY 10 artiklassa, nämä määräykset oli korvattu SEU 4 artiklan 3 kohdalla silloin, kun komissio vaati Yhdistynyttä kuningaskuntaa korvaamaan omien varojen menetyksen, joka komission mukaan johtui tästä menettelystä. Tästä seuraa, että kannetta on tarkasteltava vilpittömän yhteistyön periaatteen valossa, sellaisena kuin se on vahvistettu viimeksi mainitussa määräyksessä.
- 70 SEU 4 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaan Yhdistyneellä kuningaskunnalla on unionin jäsenvaltiona velvollisuus toteuttaa kaikki yleis- tai erityistoimenpiteet, joilla voidaan varmistaa, että se täyttää perussopimusten mukaiset tai unionin toimielinten säädöksistä johtuvat velvoitteensa.
- 71 Vaikka tässä tarkoituksessa kyseisen jäsenvaltion kaikkien viranomaisten on toimivaltansa rajoissa varmistettava unionin oikeussääntöjen noudattaminen, SEUT 258 artiklan nojalla asianomainen jäsenvaltio on Euroopan unioniin nähden yksin vastuussa siitä, että unionin oikeudessa asetettuja velvoitteita noudatetaan (ks. vastaavasti tuomio 4.10.2012, Byankov, C-249/11, EU:C:2012:608, 64 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 13.5.2014, komissio v. Espanja, C-184/11, EU:C:2014:316, 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 72 Kuten komissio on vastauskirjelmässään täsmentänyt, käsiteltävänä oleva jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva kanne ei perustu Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten tekemiin virheisiin vaan kyseisen jäsenvaltion vastuuseen sellaisesta omien varojen menetyksestä, joka on seurausta siitä, että Anguillan viranomaiset ovat rikkoneet EXP-todistusten antamista koskevia MMA-päätöksen määräyksiä.
- 73 Kuten EY:n perustamissopimuksen 227 artiklan 3 kohdasta, luettuna yhdessä EY:n perustamissopimuksen liitteen IV (joista on tullut EY 299 artiklan 3 kohta ja EY:n perustamissopimuksen liite II ja sittemmin SEUT 355 artiklan 2 kohta ja EUT-sopimuksen liite II) kanssa, ilmenee, Anguilla kuului kyseisessä liitteessä lueteltuihin MMA:ihin ja siihen sovellettiin tämän vuoksi EY:n perustamissopimuksen neljännessä osassa, johon kuuluvat EY:n perustamissopimuksen 131–137 artikla (joista on tullut EY 182–EY 188 artikla ja sittemmin SEUT 198–SEUT 204 artikla), määriteltyä erityistä assosiointijärjestelmää, jota koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja menettelytavat on EY:n perustamissopimuksen 136 artiklan (josta on tullut EY 187 artikla ja sittemmin SEUT 203 artikla) perusteella MMA-päätöksessä.
- 74 Tässä yhteydessä on korostettava, että vaikka unionin tuomioistuin on katsonut, että EY:n perustamissopimuksen yleisiä määräyksiä, eli niitä, jotka eivät sisälly sen neljänteen osaan, ei sovelleta MMA:ihin ilman nimenomaista viittausta (tuomio 5.6.2014, X ja TBG, C-24/12 ja C-27/12, EU:C:2014:1385, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), Yhdistyneen kuningaskunnan väitetty jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen ei vastaa tässä oikeuskäytännössä tarkoitettua tilannetta. Komissio ei nimittäin väitä, että vilpittömän yhteistyön periaatetta sovellettaisiin Anguillaan, vaan se katsoo, että Yhdistyneen kuningaskunnan on tämän periaatteen nojalla vastattava seurauksista, jotka ovat aiheutuneet siitä, että Anguillan viranomaiset ovat antaneet EXP-todistuksia sääntöjenvastaisesti. Kuten tämän tuomion 70 kohdassa on muistutettu, kyseinen periaate sitoo Yhdistynyttä kuningaskuntaa unionin jäsenvaltiona.

75 Edellä esitetyn perusteella on tutkittava ensiksi, onko Yhdistynyt kuningaskunta sille SEU 4 artiklan 3 kohdan nojalla jäsenvaltiona kuuluvien velvoitteiden perusteella Euroopan unioniin nähden vastuussa siitä, että Anguillan viranomaiset ovat mahdollisesti antaneet EXP-todistuksia MMA-päätöksen vastaisesti, ja toiseksi, onko se kyseisen määräyksen nojalla velvollinen korvaamaan tästä mahdollisesti aiheutuneen unionin omien varojen menetyksen tapauksen mukaan viivästyskorkeineen, ja kolmanneksi, jos näin on, onko väite Yhdistyneen kuningaskunnan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä perusteltu.

Yhdistyneen kuningaskunnan vastuu siitä, että Anguillan viranomaiset ovat mahdollisesti antaneet EXP-todistuksia sääntöjenvastaisesti

76 Komissio katsoo, että Anguillan ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisten erityisten suhteiden vuoksi kyseisen jäsenvaltion on vastattava unionille Anguillan viranomaisten toimista ja laiminlyönneistä, kun nämä ovat antaneet EXP-todistuksia MMA-päätöksen vastaisesti.

77 Yhdistynyt kuningaskunta kuuluu jäsenvaltioihin, joilla on EY:n perustamissopimuksen 131 artiklan ensimmäisen kohdan (josta on tullut EY 182 artiklan ensimmäinen kohta ja sittemmin SEUT 198 artiklan ensimmäinen kohta) nojalla ”erityiset suhteet” MMA:ihin. Tämän määräyksen mukaan näiden maiden ja alueiden kuulumisen EY:n perustamissopimuksen neljännessä osassa määritellyn erityisen assosiointijärjestelmän piiriin perustui kyseisten todistusten antamisen aikaan näihin erityisiin suhteisiin.

78 Mainituille erityisille suhteille on luonteenomaista, että MMA:t eivät ole itsenäisiä valtioita vaan ne ovat sellaisia maita ja alueita, jotka ovat riippuvaisia tällaisesta valtiosta, joka huolehtii muun muassa niiden edustamisesta kansainvälisissä suhteissa (ks. vastaavasti lausunto 1/78 (luonnonkumia koskeva kansainvälinen sopimus), 4.10.1979, EU:C:1979:224, 62 kohta ja lausunto 1/94 (WTO-sopimuksen liitteenä olevat sopimukset), 15.11.1994, EU:C:1994:384, 17 kohta).

79 EY:n perustamissopimuksen 131 artiklan (josta on tullut EY 182 artikla ja sittemmin SEUT 198 artikla) mukaan tämän perustamissopimuksen neljännessä osassa määritellyn, assosiointia koskevan erityisjärjestelmän, jonka tarkoituksena on edistää MMA:iden taloudellista, sosiaalista ja kulttuurista kehitystä, soveltaminen koskee ainoastaan maita ja alueita, joilla on erityiset suhteet kyseessä olevaan jäsenvaltioon, joka on pyytänyt, että niihin sovelletaan erityistä assosiointijärjestelmää. Anguillan alue, joka kuuluu Yhdistyneelle kuningaskunnalle, on lisätty EY:n perustamissopimuksen liitteessä IV (josta on tullut EY:n perustamissopimuksen liite II ja sittemmin EUT-sopimuksen liite II) olevaan MMA:iden luetteloon Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan Euroopan yhteisöihin liittymisehdoista ja perustamissopimusten mukautuksista tehdyn asiakirjan (EYVL 1972, L 73, s. 14) 24 artiklan 2 kohdan nojalla.

80 Muun muassa MMA-päätöksen johdanto-osan ensimmäisessä perustelukappaleessa, 234 artiklassa ja 235 artiklan 2 kohdassa ensimmäisessä kohdassa käytetyt sanamuodot, joissa viitataan jäsenvaltioon, jolle MMA ”kuuluu”, ovat osoitus niiden välillä EY:n perustamissopimuksen 131 artiklan ensimmäisen kohdan (josta on tullut EY 182 artiklan ensimmäinen kohta ja sittemmin SEUT 198 artiklan ensimmäinen kohta) mukaisesti vallitsevista erityisistä suhteista. Tätä tulkintaa tukee MMA-päätöksen 1 artikla, luettuna yhdessä sen liitteessä I olevan 5 kohdan kanssa, josta ilmenee, että Anguilla oli ”[Yhdistyneelle kuningaskunnalle] kuuluva MMA”.

81 Lisäksi kyseisen assosiointia koskevan erityisjärjestelmän yhteydessä Anguillasta peräisin oleviin tuotteisiin sovellettiin EY:n perustamissopimuksen 133 artiklan 1 kohdan (josta on tullut EY 184 artiklan 1 kohta ja sittemmin SEUT 200 artiklan 1 kohta) mukaista etuoikeutettua pääsyä sisämarkkinoille tullitta, ja tämä pääsy ulotettiin MMA-päätöksellä sen johdanto-osan kolmannessa perustelukappaleessa todetuin tavoin koskemaan myös tiettyjä tuotteita, jotka eivät olleet peräisin tästä MMA:sta. Kyseisen päätöksen 101 artiklan 2 kohdan mukaan, luettuna yhdessä 108 artiklan 1 kohdan

toisen luetelmakohdan ja päätöksen liitteen III kanssa, sellaisten tuotteiden, jotka eivät ole MMA:ista peräisin ja jotka ovat vapaassa liikkeessä jossain MMA:ssa ja jotka viedään sellaisenaan unioniin, tuonti sallitaan ilman tulleja ja niitä vaikutukseltaan vastaavia maksuja edellyttäen, että näistä tuotteista on mainitussa MMA:ssa maksettu tullit tai vaikutukseltaan vastaavat maksut, jotka ovat samansuuruisia tai suurempia kuin unionissa samojen kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden, jotka ovat oikeutettuja suosituimmuuskohtelulausekkeeseen, tuontiin sovellettavat tullit ja että niitä ei ole kokonaan tai osittain vapautettu tai niiden osalta ei ole saatu korvausta maksetuista tulleista tai vaikutukseltaan vastaavista maksuista ja että ne on varustettu EXP-todistuksella.

- 82 EXP-todistusten antamisesta Anguillan viranomaisten toimesta säädettiin siten unionin oikeudessa. MMA-päätöksen liitteessä III, jota päätöksen 237 artiklan mukaan sovellettiin MMA:iden alueeseen, olevan 2 artiklan 1 ja 6 kohdan mukaan EXP-todistusten, jotka olivat osoitus tämän päätöksen 101 artiklan 2 kohdan määräysten noudattamisesta, oli nimittäin oltava MMA:iden viranomaisten antamia. Näin ollen kyseisten viranomaisten oli tällaisia todistuksia antaessaan noudatettava kyseiseen 101 artiklan 2 kohtaan sisältyviä vaatimuksia.
- 83 Lisäksi MMA-päätöksessä määrätyt menettelyt tässä yhteydessä mahdollisesti ilmenevien erimielisyyksien tai ongelmien ratkaisemiseksi olivat osoitus siitä keskeisestä merkityksestä, joka asianomaisen MMA:n ja sen jäsenvaltion, jolle se kuului, välillä vallitsevilla EY:n perustamissopimuksen 131 artiklan ensimmäisessä kohdassa (josta on tullut EY 182 artiklan ensimmäinen kohta ja sittemmin SEUT 198 artiklan ensimmäinen kohta) tarkoitetuilla erityisillä suhteilla oli EY:n perustamissopimuksen neljännessä osassa tarkoitettun assosointijärjestelmän kannalta.
- 84 Tältä osin on otettava erityisesti huomioon MMA-päätöksen liitteessä III olevan 7 artiklan 7 kohta, jonka mukaan EXP-todistusten laillisuutta koskevat erimielisyydet, joita tuojavaltion ja vievän MMA:n tulliviranomaiset eivät ole pystyneet keskenään sopimaan, oli annettava tullilainsäädäntökomitean ratkaistaviksi menettelyssä, johon osallistui muun muassa sen jäsenvaltion, johon viejänä oleva MMA kuului, edustaja mutta ei tämän MMA:n toimivaltaisia paikallisia viranomaisia.
- 85 Siltä osin kuin on kyse EXP-todistusten sääntöjenvastaiseen antamisen yhteydessä esiintyvien ongelmien mahdollisesta ratkaisemisesta MMA-päätöksen 234 ja 235 artiklassa tarkoitettun yhteistyökumppanuuden puitteissa, on lisäksi todettava, ettei tällainen yhteistyökumppanuus ole voinut perustua asianomaisen MMA:n ja komission väliseen kahdenväliseen vuoropuheluun vaan se on edellyttänyt kolmenvälistä neuvottelua, johon ovat osallistuneet komission lisäksi se jäsenvaltio, jolle MMA kuului, ja kyseisen MMA:n toimivaltaiset paikalliset viranomaiset. Kyseisen päätöksen 10 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan sen jäsenvaltion, johon MMA kuului, edellytettiin osallistuvan tähän kolmenväliseen neuvottelumenettelyyn, jotta sen varmistettaisiin tapahtuvan ”asianomaisten jäsenvaltioiden vastaavien keskusviranomaisten valtuuksia kunnioittaen”.
- 86 Näin ollen EY:n perustamissopimuksen 131 artiklan ensimmäisessä kohdassa (josta on tullut EY 182 artiklan ensimmäinen kohta ja sittemmin SEUT 198 artiklan ensimmäinen kohta) tarkoitettujen erityisten suhteiden olemassaolo Yhdistyneen kuningaskunnan ja Anguillan välillä synnyttää kyseiselle jäsenvaltiolle erityisen vastuun unioniin nähden silloin, kun kyseisen MMA:n viranomaiset antavat EXP-todistuksia mainitun päätöksen vastaisesti.
- 87 Yhdistynyt kuningaskunta kiistää kuitenkin tällaisen vastuun olemassaolon. Ensinnäkin se katsoo, että 4.10.1979 annetusta lausunnosta 1/78 (luonnonkumia koskeva kansainvälinen sopimus, EU:C:1979:224, 62 kohta) ilmenevän oikeuskäytännön mukaisesti on tehtävä ero Anguillan ja jäsenvaltion asemassa olevan Yhdistyneen kuningaskunnan välillä. Toiseksi Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan MMA-päätöksellä perustettun hallinnollisen yhteistyöjärjestelmän avulla oli mahdollista kääntyä suoraan MMA:iden viranomaisten puoleen, joten komissio ei voi katsoa, että Yhdistynyt kuningaskunta olisi vastuussa näiden viranomaisten toimista SEU 4 artiklan 3 kohdan nojalla.

Kolmanneksi tällaisen vastuun tunnustaminen loukkaisi Anguillalle perustuslain mukaan kuuluvaa itsehallintoa ja olisi vastoin SEU 4 artiklan 2 kohtaa ja Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 73 artiklaa.

- 88 Ensimmäisestä väitteestä on todettava, että edellisessä kohdassa mainitun lausunnon 62 kohdassa on tosin katsottu, että kun jäsenvaltio tekee kansainvälisen sopimuksen sellaisen MMA:n kansainvälisenä edustajana, joka kuuluu kyseiselle valtiolle, se ei toimi jäsenvaltion ominaisuudessa. Tämä toteamus, jonka perusteella oikeuskäytännössä on voitu todeta, että tällainen edustus ei ole vaikuttanut ”toimivallan rajaamiseen yhteisön alueella”, ei kuitenkaan ole merkityksellinen arvioitaessa jäsenvaltion vastuuta tilanteessa, jossa tälle jäsenvaltiolle kuuluvan MMA:n viranomaiset ovat antaneet EXP-todistuksia MMA-päätöksen vastaisesti, kun niiden antamisesta säädettiin MMA:iden alueella sovellettavissa unionin oikeussäännöissä.
- 89 Yhdistyneen kuningaskunnan toisesta väitteestä, joka koskee MMA-päätöksellä perustettua hallinnollista yhteistyötä koskevaa järjestelmää, on todettava, että on totta, että kyseisen päätöksen liitteessä III olevan 7 artiklan 6 kohdan mukaan kyseisen MMA:n viranomaisten oli suoritettava tarpeelliset tutkimukset muun muassa silloin, kun kyseisen liitteen 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu todentamismenettely tai muut käytettävissä olevat tiedot näyttivät osoittavan, että tämän liitteen määräyksiä oli rikottu. Kuitenkin yhtäältä tässä samassa 6 kohdassa määrättiin, että komissio ”voi osallistua” tutkimuksiin, joiden tarkoituksena on paljastaa ja torjua EXP-todistusten antamista koskevien säännösten rikkomisia, mutta siinä ei asetettu sille tätä koskevaa velvoitetta. Toisaalta on niin, että vaikka kyseisen liitteen 7 artiklan 7 kohdassa määrättiin, että tällaisten tutkimusten yhteydessä syntyneet tai tulkintaongelmia aiheuttavat kiistat ”annetaan” käsiteltäviksi niiden ratkaisemisessa noudatettavassa menettelyssä, viimeksi mainitun määräyksen sanamuodosta ilmenee suoraan, että määräyksessä tarkoitettiin vain tuojavaltion ja MMA:n välisiä kiistoja eikä määräys siten velvoittanut komissiota.
- 90 Toisin kuin Yhdistynyt kuningaskunta väittää, ”yhteistyökumppanuudeksi” kutsuttuja neuvotteluja koskevat määräykset eivät myöskään ole esteenä sille, että jäsenvaltion voidaan katsoa olevan SEU 4 artiklan 3 kohdan nojalla vastuussa siitä, että sen MMA:iden viranomaiset ovat antaneet EXP-todistuksia sääntöjenvastaisesti. Suoraan MMA-päätöksen 234 artiklan sanamuodosta ilmenee nimittäin, että unionin toimien on perustuttava ainoastaan ”mahdollisimman suuressa määrin” komission, sen jäsenvaltion, jolle MMA kuului, sekä MMA:n toimivaltaisten viranomaisten välisiin neuvotteluihin. Lisäksi kyseisen päätöksen 235 artiklan 2 kohdan mukaan ”voidaan luoda” assosiointia koskevia työryhmiä erityisesti asianomaisten MMA:iden pyynnöstä kaikkien MMA:iden ja unionin välisten ongelmien käsittelemiseksi. Vaikka onkin totta, ettei kyseistä yhteistyökumppanuusmenettelyä ole sovellettu nyt käsiteltävässä asiassa, on kuitenkin niin, että näiden määräysten sanamuoto osoittaa, että menettelyn soveltaminen on niiden mukaan vapaaehtoista.
- 91 Kolmas väite, joka koskee Anguillan perustuslaillista itsehallintoa, ei myöskään voi menestyä, koska Yhdistynyt kuningaskunta ei selitä, miten jäsenvaltion vastuu sen MMA:iden toimista voisi loukata niiden itsehallintoa, kun vastuu ei vaikuta niille MMA-päätöksellä annettuihin tehtäviin.
- 92 Vielä on arvioitava sitä, minkä tyyppisistä MMA:n viranomaisten tekemistä virheistä EXP-todistusten antamisessa jäsenvaltio, jolle kyseinen MMA kuuluu, on vastuussa.
- 93 SEU 4 artiklan 3 kohdassa vahvistetusta vilpittömän yhteistyön periaatteesta ilmenee tältä osin, että jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki toimenpiteet, joilla voidaan taata unionin oikeuden ulottuvuus ja tehokkuus (ks. vastaavasti tuomio 7.10.2010, Stils Met, C-382/09, EU:C:2010:596, 44 kohta ja tuomio 5.12.2017, Saksa v. neuvosto, C-600/14, EU:C:2017:935, 94 kohta).
- 94 Koska tullijärjestelmä, jota sovelletaan muualta kuin MMA:ista peräisin oleviin tuotteisiin MMA-päätöksen 101 artiklan 2 kohdan, luettuna yhdessä 108 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan ja liitteen III kanssa, mukaisin edellytyksin, on suosituimmuusluonteinen ja

poikkeuksellinen, edellisessä kohdassa mainittua velvollisuutta on sovellettava nyt kyseessä olevassa tapauksessa erityisen tiukasti. Tämän vuoksi jäsenvaltion, jolle MMA kuuluu, vastuu unioniin nähden ulottuu SEU 4 artiklan 3 kohdan nojalla kaikkiin tämän MMA:n viranomaisten tekemiin virheisiin EXP-todistusten antamisessa. Näin ollen on hylättävä Yhdistyneen kuningaskunnan väite, jonka pääsisällön mukaan sen ei voida katsoa olevan vastuussa siitä, että Anguillan viranomaiset ovat mahdollisesti antaneet EXP-todistuksia sääntöjenvastaisesti, sillä todistukset on annettu ennen kuin MMA-päätöksen 101 artiklan 2 kohdan ulottuvuus selvennettiin päätöksellä REC 03/2004.

- 95 Kaikesta edellä todetusta on katsottava seuraavan, että Yhdistynyt kuningaskunta on EY:n perustamissopimuksen 131 artiklan ensimmäisen kohdan (josta on tullut EY 182 artiklan ensimmäinen kohta ja sittemmin SEUT 198 artiklan ensimmäinen kohta) ja SEU 4 artiklan 3 kohdan mukaisten velvoitteidensa perusteella unioniin nähden vastuussa siitä, että Anguillan viranomaiset ovat mahdollisesti antaneet EXP-todistuksia sääntöjenvastaisesti (ks. analogisesti tuomio 31.10.2019, komissio v. Alankomaat (vastuu MMA:n menettelystä), C-395/17, 97 kohta).

Velvollisuus korvata mahdollinen omien varojen menetys SEU 4 artiklan 3 kohdan nojalla

- 96 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltioiden on vilpittömän yhteistyön periaatteen nojalla poistettava unionin oikeuden rikkomisesta aiheutuneet lainvastaiset seuraukset. Näin ollen jäsenvaltioiden viranomaisilla on velvollisuus toteuttaa toimivaltansa rajoissa kaikki tarvittavat toimenpiteet unionin oikeuden rikkomisen korjaamiseksi (ks. vastaavasti tuomio 21.6.2007, Jonkman ym., C-231/06–C-233/06, EU:C:2007:373, 37 ja 38 kohta, tuomio 26.7.2017, Comune di Corridonia ym., C-196/16 ja C-197/16, EU:C:2017:589, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 27.6.2019, Belgisch Syndicaat van Chiropraxie ym., C-597/17, EU:C:2019:544, 54 kohta).
- 97 Koska EXP-todistuksen antaminen MMA-päätöksen 101 artiklan 2 kohdan vastaisesti estää asianomaisen tuontijäsenvaltion viranomaisia tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 239 artiklassa säädetystä tilanteesta kantamasta tullevia, jotka niiden olisi pitänyt kantaa tällaisen EXP-todistuksen puuttuessa, tästä aiheutuva unionin perinteisten omien varojen menetys on lainvastainen seuraus unionin oikeuden rikkomisesta. Oikeuskäytännön mukaan tällainen menetys on nimittäin korvattava joko muilla omilla varoilla tai menojen mukauttamisella (ks. analogisesti tuomio 15.11.2005, komissio v. Tanska, C-392/02, EU:C:2005:683, 54 kohta ja tuomio 5.10.2006, komissio v. Saksa, C-105/02, EU:C:2006:637, 88 kohta).
- 98 Tällaisen todistuksen sääntöjenvastaisesta antamisesta unioniin nähden vastuussa olevan jäsenvaltion on näin ollen vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tämän unionin oikeuden rikkomisen korjaamiseksi ja erityisesti siitä aiheutuvan omien varojen menetyksen korvaamiseksi (ks. analogisesti tuomio 31.10.2019, komissio v. Alankomaat (vastuu MMA:n menettelystä), C-395/17, 100 kohta).
- 99 Erityisesti siitä, onko tällaiseen menetettyjen omien varojen määrään mahdollisesti lisättävä viivästyskorot, on riittävää todeta, että pelkkä korvaus tullien määrästä, jota ei ole voitu kantaa, ei riitä poistamaan EXP-todistuksen sääntöjenvastaisen antamisen lainvastaista seurauksia.
- 100 Tätä tulkintaa ei voida kyseenalaistaa oikeusvarmuuden periaatteeseen perustuvalla väitteellä, johon Yhdistynyt kuningaskunta vetoaa ja jonka mukaan tällaista korvausvelvollisuutta ei voi olla olemassa silloin, kun siitä ei ole unionin oikeudessa nimenomaista säännöstä. EXP-todistusten sääntöjenvastaisesta antamisesta aiheutuneet omien varojen menetyksen korvausvelvollisuus on nimittäin vain erityinen ilmaus vilpittömän yhteistyön periaatteesta johtuvasta velvollisuudesta, jonka mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet unionin oikeuden rikkomisen korjaamiseksi ja sen lainvastaisten seurausten poistamiseksi. Kuten tämän tuomion 96 kohdassa

mainitusta vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, viimeksi mainittu velvollisuus koskee kaikkia tämän oikeuden rikkomisen lainvastaisia seurauksia ja erityisesti nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaisia luonteeltaan taloudellisia seurauksia.

- 101 Viivästyskorke alkaa kuitenkin kertyä vasta sinä päivänä, jona asianomaiselle jäsenvaltiolle on osoitettu vaatimus omien varojen menetyksen korvaamisesta.
- 102 Kaiken edellä esitetyn perusteella on katsottava, että jäsenvaltion, joka on unioniin nähden vastuussa sääntöjenvastaisesta EXP-todistusten antamisesta, on vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti korvattava mahdollinen omien varojen menettäminen tapauksesta riippuen viivästyskorkeineen.

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen

- 103 Komissio väittää, että Anguillan viranomaiset ovat antaneet vuonna 1999 MMA-päätöksen 101 artiklan 2 kohdan vastaisesti 12 EXP-todistusta, että tämä sääntöjenvastainen antaminen on aiheuttanut unionille omien varojen menetyksen ja että Yhdistynyt kuningaskunta on laiminlyönyt velvollisuutensa korvata tämä menetys.
- 104 Komissio väittää ensinnäkin kyseisten EXP-todistusten väitetyn sääntöjenvastaisuuden osalta, että päätökset REC 03/2004 ja REM 03/2004 sekä vuoden 2003 OLAFin raportti riittävät osoittamaan tällaisen sääntöjenvastaisuuden. Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan on sen sijaan komission velvollisuus osoittaa nyt käsiteltävän jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen yhteydessä kunkin todistuksen sääntöjenvastaisuus.
- 105 Siltä osin kuin on kyse päätöksistä REC 03/2004 ja REM 03/2004, on muistutettava, että soveltamisasetuksen 875 artiklan ja 908 artiklan 3 kohdan mukaan on niin, että kun komissio tekee tämän asetuksen 873 ja 907 artiklan nojalla päätöksen, jossa todetaan, että tarkasteltavana olevassa tilanteessa kyseessä olevat tullit voidaan jättää kirjaamatta tileihin jälkikäteen, se voi kuitenkin täsmentää, millä edellytyksillä jäsenvaltiot voivat tehdä vastaavanlaisen päätöksen tapauksissa, joissa tosiseikat ja oikeudelliset seikat ovat yhdenveroisia (ks. vastaavasti tuomio 26.10.2017, Aqua Pro, C-407/16, EU:C:2017:817, 68 kohta).
- 106 Päätökset REC 03/2004 ja REM 03/2004 ovat päätöksiä, jotka sisältävät tällaisia toteamuksia. Komissio totesi näissä päätöksissä, että Anguilla ja Saint-Pierre ja Miquelon olivat myöntäneet kyseessä olevina ajanjaksoina ”kuljetustuen”, jonka määrä oli 25 USD alumiinitonnilta, talouden toimijoille, jotka olivat ensin luovuttaneet alumiinin vapaaseen liikkeeseen näissä MMA:issa ja tämän jälkeen jälleenvieneet kyseisen tavaran unioniin. Komissio katsoi, että näissä olosuhteissa tällaisen tuen maksamisella oli yhteys tullien aikaisempaan maksuun ja että se merkitsi näiden tullimaksujen osittaista palauttamista, mistä seurasi, että kyseisten viranomaisten antamat EXP-todistukset olivat MMA-päätöksen 101 artiklan 2 kohdan toisen luetelmakohdan vastaisia. Kyseisiin päätöksiin sisältyvien arviointien mukaan ominaispiirteiltään tällaisen ”kuljetustuen” olemassaoloa on pidetty ratkaisevana seikkana sen toteamiseksi, että tätä määräystä ei ole noudatettu.
- 107 Oikeuskäytännön mukaan päätösten REC 03/2004 ja REM 03/2004 kaltaiseen päätökseen sisältyvät tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevat arvioinnit sitovat kuitenkin kaikkia sen jäsenvaltion viranomaisia, jolle päätös on osoitettu, ja komission täsmentämin edellytyksin muiden jäsenvaltioiden viranomaisia sellaisissa tapauksissa, joihin liittyy yhdenveroisia tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja (ks. vastaavasti tuomio 20.11.2008, Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading, C-375/07, EU:C:2008:645, 64 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 26.10.2017, Aqua Pro, C-407/16, EU:C:2017:817, 69 kohta).

- 108 Lisäksi on muistutettava, että siltä osin kuin OLAFin raporttiin sisältyy merkityksellisiä seikkoja, jotka koskevat erityisesti MMA:iden tulliviranomaisten menettelyä, kyseinen raportti voidaan ottaa huomioon määritettäessä sitä, liittyykö tiettyyn tapaukseen sellaisia tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat yhdenveroisia siihen tapaukseen nähden, josta on tehty soveltamisasetuksen 873 ja 907 artiklan perusteella komission päätös (ks. vastaavasti tuomio 26.10.2017, Aqua Pro, C-407/16, EU:C:2017:817, 55 ja 70 kohta).
- 109 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava, että päätös REC 03/2004 ja vuoden 2003 OLAFin raportti koskevat saman MMA:n eli Anguillan tullikäytäntöjä. Lisäksi kyseisen raportin 4.2 kohdassa on todettu, että Anguillassa voimassa olevat tullimenettelyt ja Corbisin tämän MMA:n viranomaisille lähettämiin laskuihin sisältyvien mainintojen muutoksesta huolimatta myös unionin tuojille ”kuljetustukena” annettu taloudellinen kannustin olivat pysyneet muuttumattomina vuosina 1998 ja 1999. Lisäksi Anguillan viranomaiset ovat antaneet kaikki kyseessä olevat EXP-todistukset vuonna 1999 yrityksille, jotka on kyseisen raportin 4.3 kohdassa todettu kyseisen tuen saajiksi.
- 110 Siten vuoden 2003 OLAFin raportissa esitettyjen toteamusten perusteella voidaan osoittaa, että Anguillan viranomaiset olivat antaneet kyseessä olevat EXP-todistukset mutta samalla myöntäneet tällaisen ”kuljetustuen”. Komissio on tämän raportin perusteella siten esittänyt tämän kanteen yhteydessä seikkaperäisesti, että nämä todistukset oli annettu tilanteessa, jossa on tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat yhdenveroisia päätöksessä REC 03/2004 kyseessä olleeseen tilanteeseen verrattuna.
- 111 Vaikka komission onkin SEUT 258 artiklaan perustuvassa jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättämisestä koskevassa oikeudenkäynnissä näytettävä toteen väitetyn noudattamatta jättämisen olemassaolo esittämällä unionin tuomioistuimelle kaikki ne seikat, joita tämä tarvitsee tarkistaakseen, onko kyseinen noudattamatta jättäminen tapahtunut, eikä se voi turvautua minkäänlaiseen olettamaan, on kuitenkin niin, että kun komissio on esittänyt riittävästi näyttöä siitä, ettei unionin oikeuden säännöksiä ole sovellettu käytännössä asianmukaisesti vastaajana olevan jäsenvaltion alueella, viimeksi mainitun tehtävänä on kiistää näin esitetty näyttö ja siitä aiheutuvat seuraukset perustellusti ja yksityiskohtaisesti (ks. vastaavasti tuomio 28.1.2016, komissio v. Portugali, C-398/14, EU:C:2016:61, 47 ja 48 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 112 Tätä oikeuskäytäntöä voidaan soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaiseen tilanteeseen, kuten tämän tuomion 95 kohdassa tehdystä päätelmästä ilmenee. Koska komissio on tämän tuomion 110 kohdasta ilmenevin tavoin selostanut vuoden 2003 OLAFin raporttiin nojautuen yksityiskohtaisesti, että kyseessä olevat EXP-todistukset oli annettu tilanteessa, jossa oli yhdenveroisia tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja verrattuna tilanteeseen, josta oli tehty päätös REC 03/2004, sillä ei ole ollut velvollisuutta esittää tätä varten erityistä näyttöä kustakin todistuksesta. Tässä tilanteessa Yhdistyneen kuningaskunnan olisi päinvastoin pitänyt kiistää perustellulla ja yksityiskohtaisella tavalla tässä raportissa esitetyt toteamukset.
- 113 On todettava, että nyt käsiteltävässä asiassa Yhdistynyt kuningaskunta ei ole täyttänyt tätä edellytystä. Esittäessään vain tämän tuomion 66 kohdassa mainitun kaltaisia yleisiä väitteitä se ei nimittäin ole esittänyt mitään konkreettista seikkaa, joka voisi kyseenalaistaa muun muassa päätöksessä REC 03/2004 tehdyn toteamuksen, jonka mukaan kuljetustukea, joka oli myönnetty OLAFin vuoden 2003 raportissa esitettyjen toteamusten mukaan kyseisten EXP-todistusten antamisen yhteydessä, oli pidettävä osittaisena tullien palautuksena.
- 114 Näin ollen on osoitettu oikeudellisesti riittävällä tavalla, että Anguillan viranomaiset ovat antaneet kyseessä olevat EXP-todistukset MMA-päätöksen 101 artiklan 2 kohdan vastaisesti.

- 115 Osoittaakseen toiseksi, että kyseessä olevien EXP-todistusten sääntöjenvastainen antaminen on aiheuttanut omien varojen menetyksen, komissio on esittänyt asian käsittelyn aikana näiden todistusten lisäksi muun muassa Italian viranomaisten sille toimittamat tuonti-ilmoitukset. Yhdistynyt kuningaskunta kiistää sen, että nämä asiakirjat voisivat osoittaa komission väittämän omien varojen menetyksen.
- 116 Tältä osin asianosaiset eivät ole kiistäneet sitä, että päätöksessä REC 03/2004 tarkoitettu alumiinin tuonti on tapahtunut esittämällä kyseessä olevat EXP-todistukset Italian viranomaisille. Lisäksi näissä todistuksissa ja näissä tuonti-ilmoituksissa olevat tiedot osoittavat, että kaikki mainitut todistukset kahta tapausta lukuun ottamatta on esitetty Italian viranomaisille alumiinin tuomiseksi unioniin tullitta. Se seikka, että kyseessä oleva tavara ja sen alkuperä on kuvattu täysin samalla tavalla, käytetty alus on ollut sama ja tavaraa unioniin tuonut yritys on ollut sama, ja erityisesti se seikka, että kyseessä olevissa tuonti-ilmoituksissa mainitaan kyseisten EXP-todistusten viitenumero, osoittavat nimittäin sen, että ne on tosiasiallisesti esitetty näille viranomaisille.
- 117 Lukuun ottamatta kahta tapausta komissio on näin ollen osoittanut kyseessä oleviin EXP-todistuksiin ja tuonti-ilmoituksiin nojautuen, että kaikki nämä EXP-todistukset oli esitetty Italian viranomaisille.
- 118 Vaikka komissio on unionin tuomioistuimen esittämään kysymykseen vastatessaan myöntänyt, että sen kanteen liitteenä olevat asiakirjat eivät kata kaikkea alumiinintuontia, johon se vetoaa jäsenyysohjeiden noudattamatta jättämisestä koskevassa kanteessaan, on todettava, että komission kannekirjelmään ei sisälly määrältään yksilöityjä vaatimuksia. Lisäksi komissio on istunnossa korostanut sitä, että sen kanne koskee sen toteamista, että Yhdistynyt kuningaskunta on jättänyt noudattamatta vilpittömän yhteistyön velvoitettaan, kun se on periaatteessa kieltäytynyt korvaamasta EXP-todistusten sääntöjenvastaisesta antamisesta aiheutunutta omien varojen menetystä, riippumatta tämän menetyksen suuruudesta.
- 119 Koska on kiistatonta, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole suorittanut mitään tällaista korvausta, tässä oikeudenkäynnissä ei ole tarpeen yksilöidä kaikkia unioniin tapahtuneita alumiinin tuontia, joita varten kyseessä olevat EXP-todistukset on esitetty, eikä tästä aiheutuneen omien varojen menetyksen määrää.
- 120 Siitä, onko kyseisten EXP-todistusten antaminen aiheuttanut varmasti omien varojen menetystä, on todettava, että nämä sääntöjenvastaisesti annetut EXP-todistukset ovat saaneet Italian viranomaiset sallimaan alumiinin tuonnin Anguillasta Euroopan unioniin tullitta ja tekemään tullien peruuttamista ja tullien palauttamista koskevia päätöksiä.
- 121 Yhdistynyt kuningaskunta kiistää syy-yhteyden kyseessä olevien EXP-todistusten sääntöjenvastaisen antamisen ja omien varojen menetyksen välillä. Se väittää pääasiallisesti, että Italian viranomaiset olisivat voineet välttää tämän menetyksen, jos ne olisivat yhtäältä noudattaneet keskinäisestä avusta annettussa tiedonannossa annettuja suosituksia ja toisaalta todenneet, etteivät kyseisten toimijoiden menettelyyn kohdistettavat vaatimukset, sellaisina kuin ne oli täsmennetty päätöksen REC 03/2004 31 kohdassa, täytyneet.
- 122 Tämän syy-yhteyden olemassaoloa ei kuitenkaan voida kyseenalaistaa pelkästään sillä Yhdistyneen kuningaskunnan esiin tuomalla seikalla, että asianomaiset toimijat olisivat mahdollisesti luopuneet kyseisten tavaroiden tuonnista unioniin, jos Italian viranomaiset olisivat noudattaneet keskinäisestä avusta annettuun tiedonantoon sisältyneitä suosituksia. Samoin Yhdistyneen kuningaskunnan väite, jonka mukaan Italian viranomaisten olisi pitänyt kantaa tullit, jos ne olisivat todenneet, etteivät kyseessä olevat toimijat täytä päätöksen REC 03/2004 31 kohdassa täsmennettyjä vaatimuksia, koskee tilannetta, joka ei vastaa nyt käsiteltävälle asialle ominaista tilannetta, jossa nämä viranomaiset ovat tämän tuomion 47 kohdassa pääpiirteittäin selostetuvin tavoin ryhtyneet tullien peruuttamiseen tai palauttamiseen kyseisen päätöksen perusteella.

- 123 Yhdistynyt kuningaskunta väittää lisäksi, että oikeusvarmuuden ja hyvän hallinnon periaatteet ovat nyt käsiteltävässä asiassa esteenä mahdollisuudelle todeta tämän menetyksen korvaamista koskevan velvoitteen noudattamatta jättäminen, koska komissio ei ole vaatinut tällaista korvausta kohtuullisessa ajassa 13.11.2014 annettuun tuomioon *Nencini v. parlamentti* (C-447/13 P, EU:C:2014:2372, 48 kohta) perustuvan oikeuskäytännön mukaisesti.
- 124 Tältä osin on muistutettava, että edellisessä kohdassa mainittuun tuomioon perustuva oikeuskäytäntö koskee soveltamissääntöjen 85 b artiklaa, jossa vahvistetaan varainhoitoasetuksen 73 a artiklan mukaisen viiden vuoden vanhentumisajan alkamishetkeksi velalliselle veloitusilmoituksessa ilmoitettu määräpäivä.
- 125 Kyseisessä tuomiossa unionin tuomioistuin tosin totesi, että oikeusvarmuuden periaate edellyttää – sovellettavien säädösten vaietetessa –, että asianomainen toimielin toteuttaa tiedoksi antamisen kohtuullisessa ajassa, ja täsmensi samalla, että veloitusilmoituksen tiedoksi antamista koskeva määräaika on katsottava kohtuuttomaksi, kun tiedoksi antaminen tapahtuu yli viiden vuoden jälkeen hetkestä, jona toimielin saattoi normaalisti vaatia saamistaan (ks. vastaavasti tuomio 13.11.2014, *Nencini v. parlamentti*, C-447/13 P, EU:C:2014:2372, 48 ja 49 kohta).
- 126 Vaikka ei ole tarpeen tutkia, sovelletaanko varainhoitoasetuksen 73 a artiklaa ja soveltamissääntöjen 85 b artiklaa velvollisuuteen korvata nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltainen omien varojen menetykset SEU 4 artiklan 3 kohdan perusteella, on kuitenkin todettava, ettei komissio ole missään tapauksessa ylittänyt sitä viiden vuoden määräaika, jonka ylittyessä veloitusilmoituksen tiedoksiannon määräaika on oletettava kohtuuttomaksi edellisessä kohdassa mainittuun tuomioon perustuvan oikeuskäytännön mukaan. Koska nimittäin Italian viranomaisen oli soveltamisasetuksen 875 artiklasta ja 908 artiklan 3 kohdasta ilmenevin tavoin pantava täytäntöön päätökset REC 03/2004 ja REM 03/2004 ja ratkaistava kysymys alumiinin tuontiin Anguillasta liittyvien tullien palauttamisesta tai peruuttamisesta, komissiolla ei ole ollut mahdollisuutta vaatia Yhdistyneeltä kuningaskunnalta korvausta tästä aiheutuneesta omien varojen menetyksestä ennen kuin Italian viranomaiset ilmoittavat sille tekemistään päätöksistä. Asianosaisten kesken on kuitenkin riidatonta, että Italian viranomaiset ovat toimittaneet tämän tiedon komissiolle tämän tuomion 47 kohdassa selostetuin tavoin vasta vuosina 2006 ja 2007. Näin ollen on katsottava, että komissio on noudattanut kyseistä määräaika, kun se on vaatinut Yhdistyneeltä kuningaskunnalta tämän korvauksen suorittamista vuoden 2010 aikana.
- 127 Näin ollen on todettava, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut SEU 4 artiklan 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole korvannut omien varojen menetyksiä, joka on aiheutunut siitä, että Anguillan viranomaiset ovat antaneet MMA-päätöksen vastaisesti EXP-vientitodistuksia alumiinin tuomiseksi Anguillasta ajanjaksona 1999/2000.

Oikeudenkäyntikulut

- 128 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista ja Yhdistynyt kuningaskunta on hävinnyt asian, viimeksi mainittu on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 129 Työjärjestyksen 140 artiklan 1 kohdan, jonka mukaan jäsenvaltiot, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, nojalla on määrättävä, että Alankomaiden kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (suuri jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut SEU 4 artiklan 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole korvannut omien varojen menetystä, joka on aiheutunut siitä, että Anguillan viranomaiset ovat antaneet merentakaisten maiden ja alueiden assosioinnista Euroopan talousyhteisöön 25.7.1991 tehdyn neuvoston päätöksen 91/482/ETY vastaisesti EXP-vientitodistuksia alumiinin tuomiseksi Anguillasta ajanjaksona 1999/2000.**
- 2) **Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**
- 3) **Alankomaiden kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Allekirjoitukset